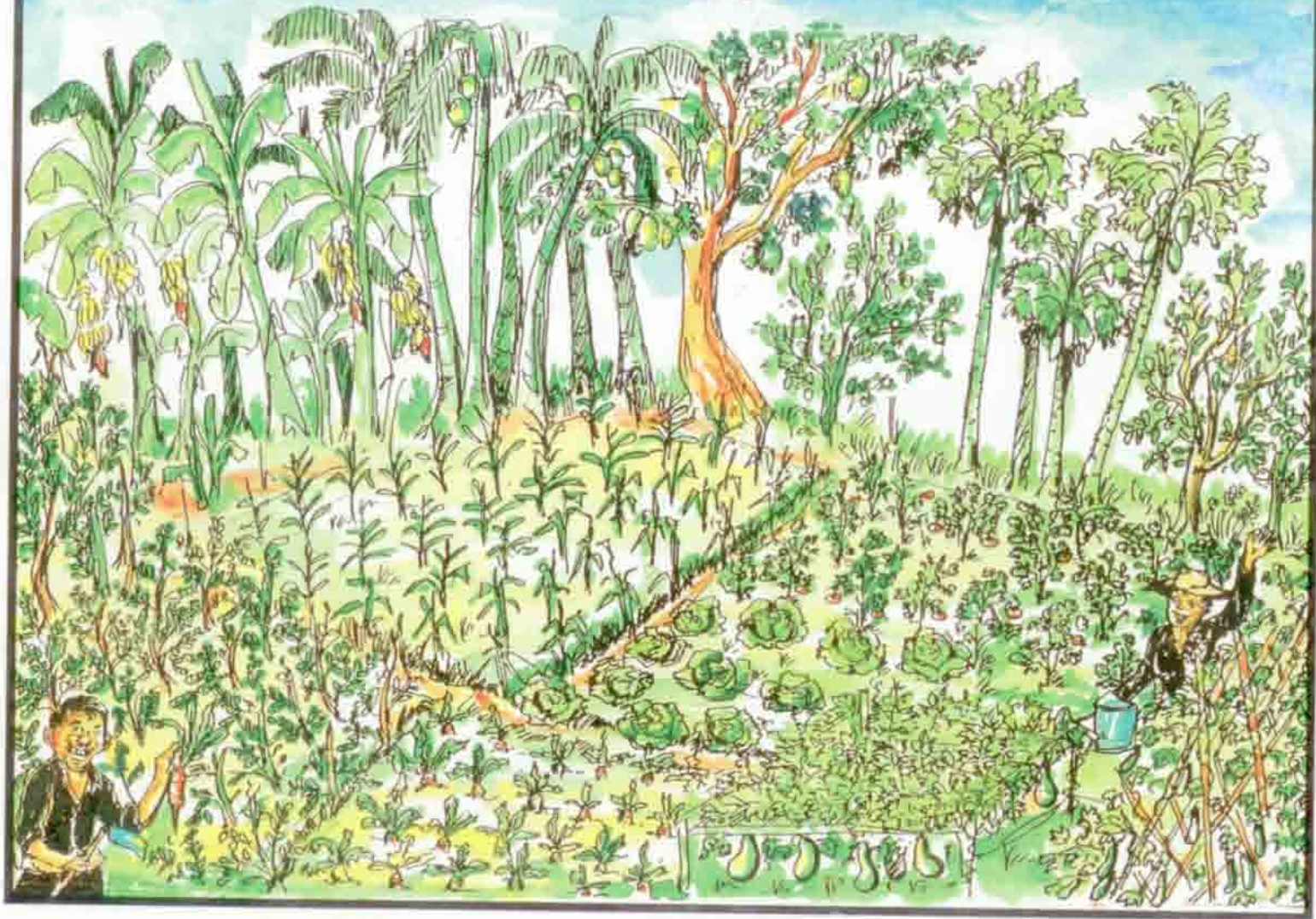

ຄວາມສຳຄັນຂອງການປູກພືດຫຼາຍຊະນິດ

ທ່ານປູກແຕ່ຜັກຊະນິດດຽວບໍ່ຢູ່ໃນສວນຂອງທ່ານ ?
ຖ້າແມ່ນລັກສະນະຄືຮູບລຸ່ມນີ້,

ມີພະຍາດລະບາດບໍ່ ? ມີສັດຕູພືດລະບາດບໍ່ ?
ຖ້າທ່ານຫາກປະເຊີນກັບບັນຫາໃດກໍຕາມ.

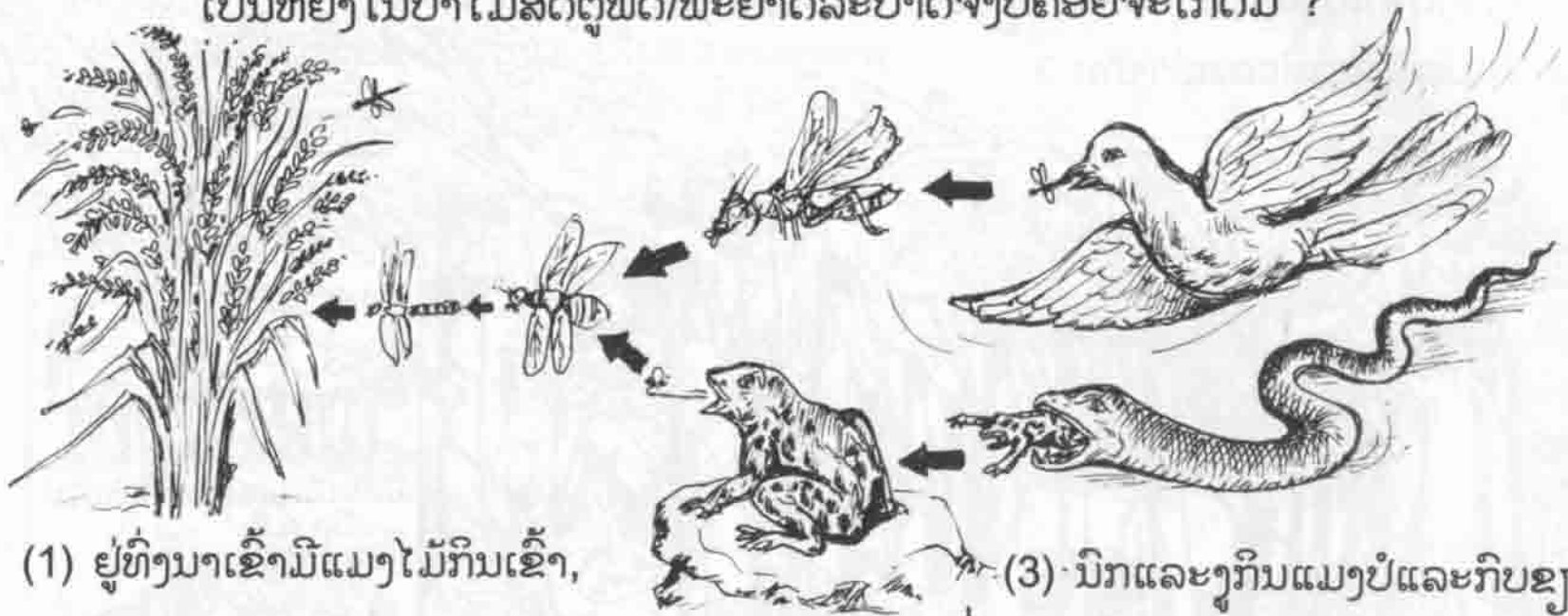
ຈິ່ງຈຳໄວ້ຢ່າລືມ!!! ຢາປາບສັດຕູພືດບໍ່ໄດ້ແກ້ບັນຫາ !!!

ຖ້າດັ່ງນີ້, ຈະແກ້ໄຂແນວໃດ ?

ຈິ່ງສັງເກດເບິ່ງປ່າໄມ້. ເພື່ອສົມທຽບກັບໄຮ່ສວນຂອງທ່ານເອງ ມັນມີຫຍັງແດ່ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ?

ເປັນຫຍັງໃນປ່າໄມ້ສັດຕູພືດ/ພະຍາດລະບາດຈຶ່ງບໍ່ຄ່ອຍຈະເກີດມີ ?

(1) ຢູ່ທີ່ງາເຂົ້າມີແມງໄມ້ກິນເຂົ້າ,

(2) ແມງບໍ່ແລະກົບຂຽດກິນແມງໄມ້ທີ່ກິນເຂົ້າ,

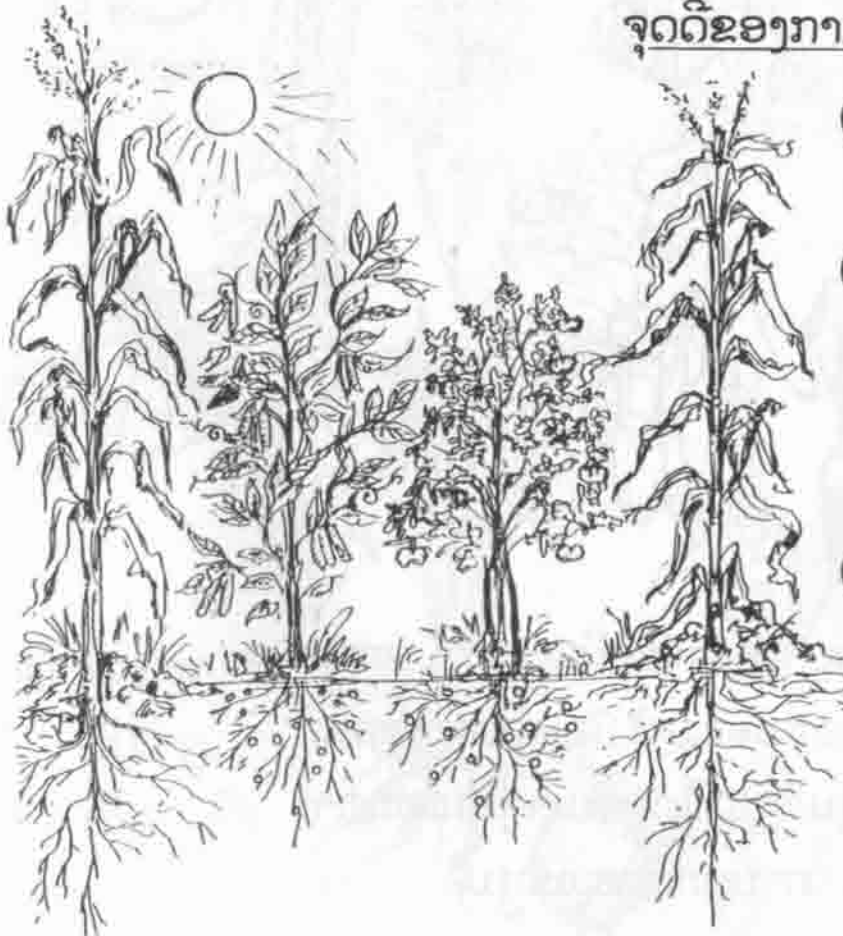
(3) ນົກແລະງູກິນແມງບໍ່ແລະກົບຂຽດ,

ຖ້າແມງໄມ້ຫາກສູນຫາຍໄປຈາກວົງຈອນນີ້, ແມງບໍ່ແລະກົບຂຽດ
ກໍຈະຕາຍ. ນົກແລະງູກໍຈະບໍ່ມີຫຍັງຈະກິນ. ສຸດທ້າຍກໍນຳໄປສູ່ການແຜ່ພະ
ຍາດລະບາດຂອງສັດຕູພືດ. ຢູ່ໃນປ່າໄມ້, ຖ້າມີການແຜ່ພະຍາດຂອງສັດຕູ
ພືດຊະນິດໃດໜຶ່ງ, ພວກສັດຊະນິດອື່ນກໍຈະເຂົ້າມາຢັບຢັ້ງທັນທີ.

ພວກເຮົາເອົາແບບຢູ່ໃນປ່າໄມ້ມາປະຕິບັດຢູ່ໃນພາກກະສິກຳໄດ້ບໍ່ ?

ປູກພືດຫຼາຍຊະນິດຢູ່ໃນສວນຕອນດຽວເອີ້ນວ່າ “ ການປູກພືດແບບປະສົມ”

ຈຸດດີຂອງການປູກພືດແບບປະສົມ

- (1) ຫຼຸດຜ່ອນສັດຕູພືດ/ບັນຫາພະຍາດແລະແມງໄມ້ລະບາດ.
- (2) ຄວາມເລິກຂອງຮາກຕ່າງກັນຈະຊ່ວຍຍັບຢັ້ງການເສຍຂອງທາດບຳລຸງລ້ຽງຊະນິດໃດໜຶ່ງຢູ່ໃນດິນໃນເວລາດຽວກັນ, ມັນຍັງເປັນການປັບປຸງດິນໃຫ້ສົມບູນ.
- (3) ຄວາມສູງແຕກຕ່າງກັນຈະເຮັດໃຫ້ພືດຮັບແສງແດດຢ່າງມີປະສິດຕິພາບ.

ແຕ່ລະ ລະດູທ່ານເຄີຍປູກພືດຊະນິດເກົ່າໃສ່ເນື້ອທີ່ດິນເດີມຫຼືບໍ່?

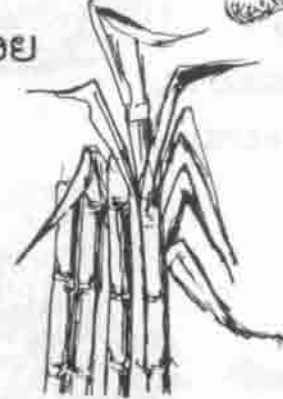
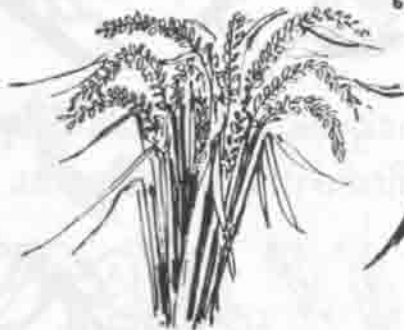
ຖ້າແມ່ນ, ດິນຂອງທ່ານຈະສູນເສຍທາດບຳລຸງລ້ຽງຊະນິດດຽວກັນທຸກໆລະດູ
ພາໃຫ້ເກີດສັດຕູພືດຊັ້ນເຮື້ອ/ພະຍາດແລະແມງໄມ້ລະບາດຕະຫຼອດ.
ຈຶ່ງຢຸດຕິການປູກພືດຊະນິດດຽວແລະຫັນມາປູກພືດຫຼາຍຊະນິດແຕກຕ່າງ
ກັນແຕ່ລະ ລະດູ!!! ຊຶ່ງພວກເຮົາເອີ້ນວ່າ “ການປູກພືດໝູນວຽນ”.

ເຮົາມາພ້ອມກັນຈັດກຸ່ມພືດຊະນິດຕ່າງໆ

(5) ພືດໝາກ : ໝາກອຶ,
ໝາກແຕງ,
ໝາກເຂືອ,
ໝາກເຜັດ

(1) ທັນຍາພືດ :
ເຂົ້າ, ສາລີ, ອ້ອຍ

(2) ພືດຖົ່ວ : ຖົ່ວດິນ, ຖົ່ວຍັດ

(4) ພືດຮາກ :
ມັນດ້າງ,
ເຜືອກ, ຂົງ.

(3) ພືດໃບ : ສະລັດ
ກະລຳປີ, ຜັກກາດຫໍ່

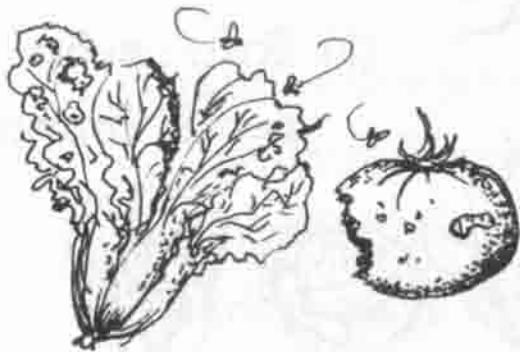
ທຳຄວາມເຂົ້າໃຈຈຸດພິເສດຂອງແຕ່ລະກຸ່ມພືດ
ແລ້ວກໍ່ສ້າງແຜນການເພື່ອປູກພືດໝູນວຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

(1) ຢ່າປູກພືດຊະນິດດຽວກັນ, ຢູ່ໃນກຸ່ມພືດດຽວກັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
x ໝາກແຕງ-ໝາກເລັ່ນ, x ມັນດ້າງ-ເຜືອກ.

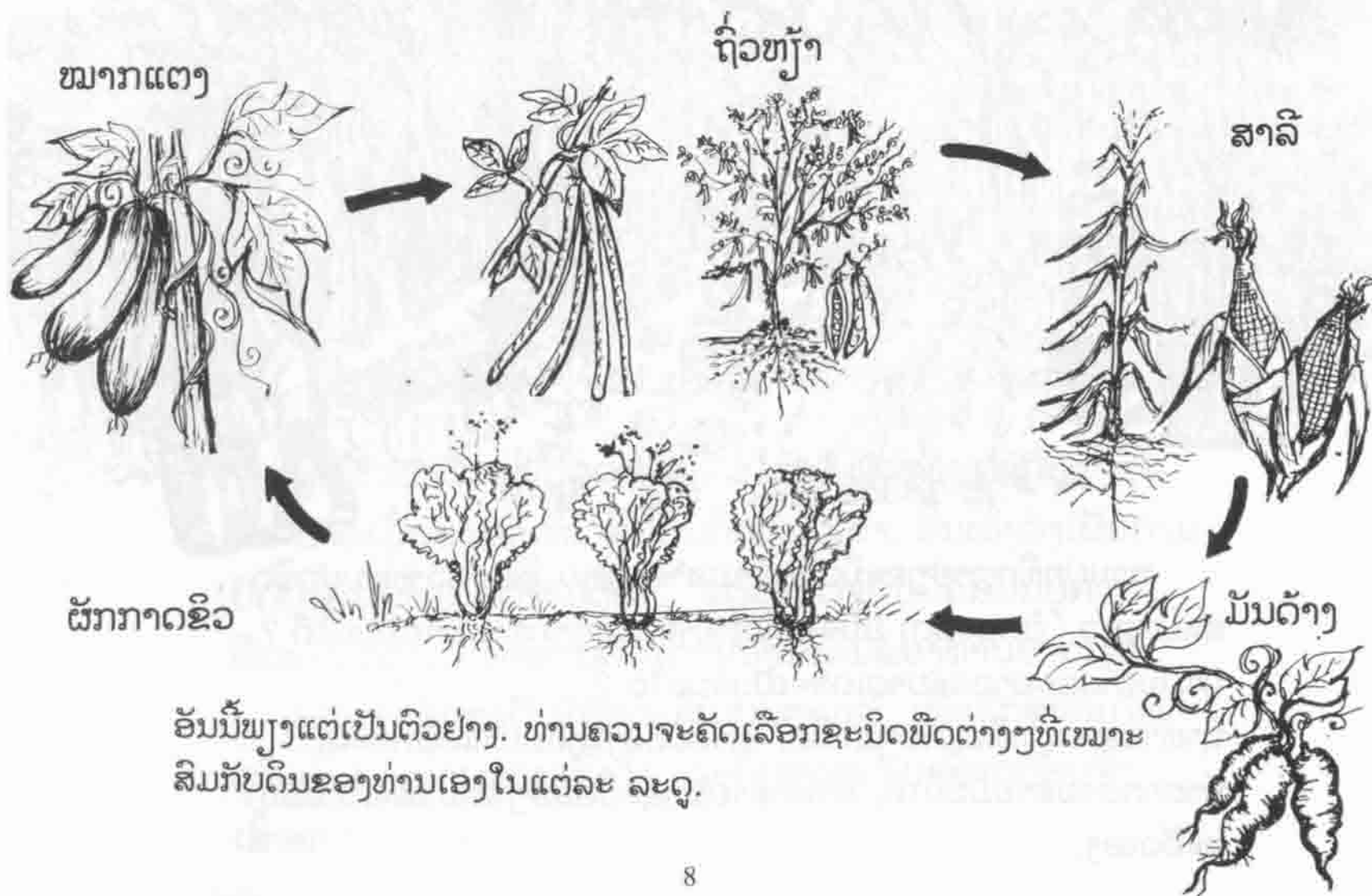
- (1) ທັນຍາພືດ : ທົນທານຕໍ່ພະຍາດລະບາດຊົມ ໃຊ້ທາດລໍລ້ຽງສູງ.
- (2) ພືດຖົ່ວ : ປັບປຸງດິນ(ສະໜອງໂນໂຕເຢັນ ໃຫ້ແກ່ດິນ).
- (3) ພືດໝາກ : ອ່ອນແອຕໍ່ພະຍາດລະບາດ.
- (4) ພືດໂບ : ອ່ອນແອຕໍ່ພະຍາດລະບາດ.

(2) ທັນຍາພືດແລະພືດຖົ່ວເຂົ້າກັນໄດ້ດີທີ່ສຸດ.
ເປັນການຖືກຕ້ອງທີ່ຈະປູກຕໍ່ເນື່ອງກັນ.

ຕົວຢ່າງ “ ການປູກພືດແບບໝູນວຽນ”

ການປູກພືດຫຼາຍໆຊະນິດມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ, ສົມມຸດວ່າທ່ານປູກພືດ
ຊະນິດດຽວ (ຜັກສະລັດ) ມັນຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນຖ້າຫາກທ່ານຂາຍມັນບໍ່ໄດ້ ?
ຖ້າມັນເກີດພະຍາດລະບາດເດຈະເປັນແນວໃດ ?
ຖ້າທ່ານຫາກປູກພືດຫຼາຍໆຊະນິດ, ທ່ານບໍ່ຕ້ອງກັງວົນນຳແຕ່ຜັກສະລັດ.
ຖ້າຫາກທ່ານຂາຍມັນບໍ່ໄດ້, ທ່ານກໍ່ຂາຍຜັກຊະນິດອື່ນໆແທນແລະກໍ່ກິນຜັກ
ສະລັດເອງ.

ພູມປັນຍາບັນພະບູລຸດໄດ້ສັງໄວ້ໃຫ້ປູກພືດຫຼາຍຫຼາກໆຊະ
ນິດ ບາດເມື່ອຍາມອິດຫົວຊົມອັນກິນແທນເຂົ້າ. ອັນໜຶ່ງຍັງເປັນການ
ປັບປຸງດິນໃຫ້ອຸດົມດີງາມຕື່ມ. ແຕ່ວ່າປັດຈຸບັນນີ້ຄົນມັກປູກແຕ່
ພືດຊະນິດດຽວ. ຖ້າທ່ານຕ້ອງການນຳໃຊ້ດິນຂອງທ່ານຍາວນານ
ຄວນຈະຮັກສາດິນໃຫ້ອຸດົມສົມບູນສະເໝີ. ເພື່ອຮັກສາດິນໃຫ້
ອຸດົມສົມບູນທ່ານຄວນເຂົ້າໃຈ ລະບົບຂອງທຳມະຊາດກ່ອນຈຶ່ງ
ເຂົ້າພາກປະຕິບັດ.

ບາງບົດຮຽນ

ກະສິກຳທຳມະຊາດ

ຊຸດ ປຶ້ມຄູ່ມື ຫົວທີ 5

ຈັດພິມໂດຍ

ຫ້ອງການພັດທະນາຊຸມນະບົດຮອບດ້ານແຂວງວຽງຈັນ

ແລະ ອົງການ ເຈວີຊີ (JVC) ປະເທດລາວ

ເດືອນ ສິງຫາ 1998